

Stanovisko Výboru regionů – Strategie pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou

(2008/C 105/08)

VÝBOR REGIONŮ

- domnívá se, že řešení otázek veřejného zdraví, zejména aspektů spojených s výživou, nadváhou a obezitou, vyžaduje integraci politik ve všech oblastech; od potravin po sport, od výchovy po dopravu, od výroby po spotřebitele, přičemž zvláštní důraz je kladen na sociální aspekt tohoto problému;
- domnívá se, že na úrovni Společenství by mělo být více zohledňováno a šířeno povědomí o zkušenostech jednotlivých států, aby se omezila nestejnorodost opatření a byly vytvořeny další nástroje pro účinný boj proti nezdravému životnímu stylu;
- je přesvědčen, že nejúčinnějším řešením problémů výživy, nadváhy a obezity je podporování partnerství, a domnívá se, že jednostranný přístup je zcela nedostačující. Jediný možný přístup k prevenci zdravotních problémů, jejichž hlavní příčinou je nesprávná výživa, spočívá v činnosti všech dotčených stran na mezinárodní, národní, regionální a místní úrovni v mnoha sektorech spjatých s faktory, které přispívají k nadváze a obezitě;
- žádá Evropskou komisi, aby za účelem naplnění cílů uvedených v tomto stanovisku určila pro nadcházející finanční období konkrétní zdroje použitelné v rámci strukturálních fondů;
- doporučuje, aby jednotlivé členské státy a regiony usilovaly o ochranu svých obyvatel před mediálními sděleními, která zejména prostřednictvím rozhlasových a televizních kanálů propagují potraviny s vysokým obsahem tuku či cukru. Státy a regiony by kromě toho mohly uvalit vysoké „náklady na reklamu“, nebo dokonce požadovat, aby na označení určitých výrobků byly doplněny dodatečné informace o jejich potenciálních škodlivých účincích;
- podporuje posílení partnerství s veřejnými subjekty mimo sektor zdravotnictví, které jsou činné v oblasti výroby (například v zemědělství) a distribuce potravin, a využívání subjektů působících na místní úrovni.

Zpravodaj: pan MAGNANI, místopředseda rady regionu Trentino-Alto Adige/Jižní Tyroly

Odkaz

Bílá kniha Strategie pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou

KOM(2007) 279 v konečném znění

Politická doporučení

VÝBOR REGIONŮ

1. se domnívá, že zdraví je prioritou všech politik a činností Společenství, které by měly zajistit vysoký stupeň jeho ochrany. Podle článku 152 Smlouvy o ES totiž Společenství musí převzít aktivní roli při zaručování ochrany lidského zdraví a přijmout v souladu se zásadou subsidiarity opatření, která nemohou být přijata na úrovni jednotlivých členských států;

2. zdůrazňuje, že při vymezování a provádění jiných politik a činností Společenství by měly být vzaty v úvahu požadavky vyplývající z ochrany spotřebitele a že Unie by měla podporovat práva spotřebitelů na informace, vzdělávání a práva sdružovat se k ochraně svých zájmů a vybízet ke zdravé výživě a zdravému životnímu stylu;

3. připomíná, že činnost Společenství je zaměřena na zlepšování veřejného zdraví, předcházení lidským nemocem a odstraňování příčin ohrožení lidského zdraví a že doplňuje politiku členských států;

4. vyzývá proto Komisi, aby respektovala odpovědnost členských států za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče, i když jí v zájmu větší účinnosti opatření přiznává možnost navrhnout operační modely uplatňované v regionech, které přinesly ty nejlepší výsledky; dále připomíná, že v oblasti podpory fyzické aktivity a sportu musí činnost Evropské unie doplňovat činnosti členských států, jejich místních a regionálních orgánů, přičemž lze zapojit i jiné instituce, jako univerzity a neuniverzitní vzdělávací střediska;

5. bere na vědomí, že Rada opakovaně vyzývala Komisi k rozvíjení činností v oblasti výživy a fyzické aktivity. Při konzultacích ve věci zelené knihy se kromě toho ukázalo, že pro očekávaný přínos EU je nezbytná spolupráce s různými subjekty na národní, regionální a místní úrovni, a vyšla najevo jednak nutnost zajistit soudržnost s politikami Společenství, jednak důležitost meziodvětvového přístupu;

6. domnívá se, že cílem této bílé knihy je stanovit integrovaný přístup EU k tomu, jak přispět k omezení nemocí způsobených špatnou výživou, sníženou fyzickou aktivitou, nadváhou a obezitou. Rovněž se domnívá, že vypracování obecné metodologie se pro tyto účely jeví jako nezbytný nástroj, aby bylo na regionální a místní úrovni podporováno vytváření sítí mezi skutečně důležitými a účinnými službami;

7. zdůrazňuje, že v zájmu dosažení optimálního řešení problémů spojených s výživou, nadváhou a obezitou je třeba prosazovat doplňkovost a integraci různých příslušných oblastí politiky (horizontální přístup) a různých úrovní činnosti (vertikální přístup);

8. souhlasí s cíli bílé knihy a domnívá se, že regiony a místní samosprávy hrají hlavní roli při vypracování příslušných projektů na omezení škod způsobených na všech úrovních nesprávnou výživou a nesprávným životním stylem;

9. oceňuje postoj Komise, podle něž je třeba v některých oblastech provádět opatření především na celostátní nebo místní úrovni, ale také na nadnárodní úrovni, neboť tam dochází ke spolupráci mezi skupinami různých zemí, které jsou kulturními, územními a společenskými celky;

10. proto doporučuje, aby činnost Evropské unie spočívala buď v doplnění, zlepšení, koordinaci a šíření opatření přijatých na národní či regionální úrovni, nebo aby se řešily otázky, které samy o sobě spadají do příslušnosti politik Společenství;

11. domnívá se totiž, že jakákoli strategie je účinná jen tehdy, je-li podporována činností na daném území a konkrétními iniciativami místních orgánů, a z tohoto důvodu považuje za žádoucí zapojit regionální a místní orgány do činností EU uvedených v článku 152 Smlouvy o ES;

12. zdůrazňuje, že problémy spojené s výživou, nadváhou a obezitou v různých členských státech nezbytně nevyžadují jednotné řešení na evropské úrovni;

13. oceňuje, že Komise uznává důležitost, jakou má v členských státech rozmanitost stravy a rozdílné strategické přístupy v Evropě, a že zdůrazňuje, že je skutečně mimořádně důležité, aby byly činnosti dále rozvíjeny na regionální a místní úrovni, neboť tyto vládní úrovně jsou občanům nejbližší, a výslovně tvrdí: „Na těchto úrovních mohou být navrženy a validované obecné přístupy přizpůsobeny určitým místním souvislostem“;

14. je toho názoru, že boj se zdravotními problémy je dlouhodobým úkolem. Proto je nutné, aby i investice do opatření zaměřených proti nadváze a obezitě byly rozloženy do několika let;

K zásadám pro opatření

15. domnívá se, že řešení otázek veřejného zdraví, zejména aspektů spojených s výživou, nadváhou a obezitou, vyžaduje integraci politik ve všech oblastech; od potravin po sport, od výchovy po dopravu, od výroby po spotřebitele, přičemž zvláštní důraz je kladen na sociální aspekt tohoto problému. Nicméně zdůrazňuje, že největší vliv na rozpočet a kvalitu života má aspekt zdraví;

16. shledává velký problém v nedostatečném počtu subjektů, zejména z veřejné sféry, které lze do řešení této problematiky zapojit. Uskutečňovat projekty, které by objektivně měly k dispozici technické a ekonomické zdroje, a prozkoumat existenci přesně stanovených protokolů o integraci a spolupráci vyžaduje zohlednění dvou priorit: jednak pravidelnou inventuru dostupných zdrojů zejména v oblasti veřejného zdraví, jednak přípravu protokolů spolupráce ještě před tím, než začnou být plánována jakákoli opatření;

17. domnívá se, že primární prevence, čili prevence usilující o zamezení vzniku nemocí, je neúčinnějším přístupem ke zdravotním problémům spojeným s nadváhou, obezitou, kardiovaskulárními chorobami, diabetem, mozkovými příhodami atd. Je totiž vědecky prokázáno, že výživa a životní styl mají zásadní význam při prevenci a vzniku těchto onemocnění. V případě nadváhy nebo obezity musí být uskutečňovány i projekty druhotné prevence, tj. kontroly komplikací, které nejsou ničím jiným než opatřeními na léčbu obezity;

18. považuje za nezbytné zabývat se přímo faktory zdravé a správné výživy a všemi souvisejícími faktory, které přispívají k udržení správné tělesné váhy, jako je fyzická aktivita, kultura, zvyky a tradice, informace, sociální a ekonomické souvislosti, zemědělská výroba, potravinářský průmysl, infrastruktura a doprava;

19. je toho názoru, že opatření by se měla zaměřit na odstranění základních příčin rizik souvisejících se zdravím a že by se měla vztahovat k různým strategickým vládním sektorům a různým vládním úrovním, přičemž je třeba zdůraznit, že regionální a místní úroveň má pro úspěch projektů zásadní význam;

20. považuje za zásadní, aby navržená strategie Komise zahrnovala činnost soukromých subjektů, např. potravinářského průmyslu a občanské společnosti, a místních subjektů, např. škol, dalších vzdělávacích středisek a zdravotnických organizací, v jejichž rámci by měly být zřizovány a podporovány specifické služby;

21. domnívá se, že na úrovni Společenství by mělo být více zohledňováno a šířeno povědomí o zkušenostech jednotlivých států, např. zřizování škol pro vysokoškolské absolventy specializované na výživu, aby se omezila nestejnorodost opatření a byly vytvořeny další nástroje pro účinný boj proti nezdravému životnímu stylu;

22. zdůrazňuje důležitost rozsáhlého monitorování v nadcházejících letech. Domnívá se nicméně, že je zapotřebí

vyvalozit mimořádné úsilí a snažit se, aby již nyní bylo stanoveno, které odborné a veřejné subjekty budou odpovědné za výkon této funkce. Kromě toho je nezbytně nutné změnit parametry statistických úřadů uplatňované pro sběr dat o stravovacích návycích obyvatelstva. K tomu jsou zapotřebí číselné údaje, i když jen přibližné. Považuje proto za důležité, aby přijatá opatření byla dále sledována a aby jejich výsledky byly měřeny;

K přístupu založenému na partnerství

23. je přesvědčen, že neúčinnějším řešením problémů výživy, nadváhy a obezity je podporování partnerství, a domnívá se, že jednostranný přístup je zcela nedostačující. Jediný možný přístup k prevenci zdravotních problémů, jejichž hlavní příčinou je nesprávná výživa, spočívá v činnosti všech dotčených stran na mezinárodní, národní, regionální a místní úrovni v mnoha sektorech spjatých s faktory, které přispívají k nadvaze a obezitě;

24. konstatuje, že jen z přístupu, který předpokládá vzájemná partnerství veřejných subjektů a partnerství veřejného a soukromého sektoru (včetně sdružení spotřebitelů), mohou vzejít kulturní, environmentální a hospodářské změny, které ovlivní chování a zvyky ohrožující zdraví. Koordinací a dohledem by však měly být pověřeny veřejné instituce;

25. zdůrazňuje, že v sociální oblasti, i za účelem překonání sociálních a ekonomických rozdílů mezi lidmi, by opatření v oblasti podpory zdravé výživy měla být zaměřena na jednotlivce a měla by zároveň doplňovat „strukturální“ opatření pojímající všechny další dotčené subjekty: iniciativy zaměřené na znalosti by měly být zahrnuty do politik směřujících k zaručení lepšího přístupu ke zdravým potravinám;

26. je toho názoru, že je nezbytné, aby subjekty s rozhodovací pravomocí v oblasti zdravotnictví, hospodářství, zemědělství, sportu a sociální politiky spolupracovaly s výrobci, distributory, maloobchodníky a spotřebiteli;

27. proto se domnívá, že je nezbytné vytvořit partnerství pro opatření na evropské úrovni a posílit místní sítě pro zamýšlenou činnost šířením konkrétních metodologických a vědeckých obecných směrů. Navíc se domnívá, že musí být podporováno začlenění výuky o výživě jako doporučeného předmětu do studijních plánů na vysokých školách zdravotnického zaměření;

Posílení místních sítí a úloha politik Společenství

28. schvaluje a obhajuje, aby EU nesla odpovědnost rovněž za koordinaci úsilí členských států. Za tímto účelem musí vypracovat „obecné zásady“ pro „uvědomělé spotřebitele“, „návrhy zdravé a vyvážené výživy“ a „fyzických aktivit“ a musí poskytovat vědeckou podporu prostřednictvím svých výborů a Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA);

29. je toho názoru, že je vhodné vzít do úvahy získané zkušenosti a osvědčené postupy vyvinuté v rámci programu Evropské sítě škol podporujících zdraví;

30. v tomto smyslu se domnívá, že je na EU, aby začala být aktivní (monitorováním úsilí členských států) a podporovala šíření a vzájemnou výměnu zkušeností, čímž se vytvoří účinná spolupráce, která umožní propagaci a uplatňování modelů, které se ukáží být nejučinnější;

31. zdůrazňuje, že je důležité organizovat každoroční setkání evropských regionů, jež vypracují a uplatní takový model prevence, který přinesl nejlepší výsledky. Proto by měla Komise zvážit vytvoření databáze, ze které by si členské státy mohly jednoduše vyvolat záznamy o různých zkušenostech;

32. žádá Evropskou komisi, aby za účelem naplnění cílů uvedených v tomto stanovisku určila pro nadcházející finanční období konkrétní zdroje použitelné v rámci strukturálních fondů;

Opatření členských států

33. s potěšením vítá uznání Komise, že cílem opatření spadajících do oblasti její působnosti je podpořit nebo doplnit opatření členských států. Připomíná, že čl. 152 odst. 2 Smlouvy o ES stanoví, že Společenství podněcuje spolupráci mezi členskými státy v oblastech uvedených v tomto článku a případně podporuje jejich činnost; podporuje to, aby Komise v úzkém spojení s členskými státy měla možnost vyvinout jakékoli užitečné podněty na podporu koordinace příslušných politik a programů; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby těžištěm činností členských států byly především problémy související s výživou, nadváhou a obezitou;

34. doporučuje, aby jednotlivé členské státy a regiony usilovaly o ochranu svých obyvatel před mediálními sděleními, která zejména prostřednictvím rozhlasových a televizních kanálů propagují potraviny s vysokým obsahem tuku či cukru. Státy a regiony by kromě toho mohly uvalit vysoké „náklady na reklamu“, nebo dokonce požadovat, aby na označení určitých výrobků byly doplněny dodatečné informace o jejich potenciálních škodlivých účincích (například by mohlo být požadováno, aby byla uváděna přítomnost trans-mastných kyselin a procento nasycených, mononenasycených a polonenasycených tuků). Navíc je toho názoru, že dalším použitelným opatřením by mohla být ekonomická podpora používání „zdravých“ přísad a silné znevýhodňování (v ekonomickém smyslu) používání výživově nevyvážených či nevhodných potravin;

35. je toho názoru, že pro prohloubení informační základny o zdravém životním stylu, především pro cílovou skupinu dětí a mládeže, je šíření informací po internetu obzvláště vhodné. Zkušenosti z uskutečněných projektů jsou pozitivní, např. účinnost je ve srovnání s náklady překvapivě vysoká;

Opatření regionů a místních orgánů

36. vybízí místní a regionální orgány, aby navrhly „zdravé alternativy“ k nesprávnému chování tím, že budou uplatňovat

přístup „období života“ a informovat občany o osvědčených postupech, kterými je třeba se v oblasti výživy řídit po celý život;

37. připomíná, že ve všech regionech je třeba spustit vzdělávací a informační programy, aby se již v období těhotenství předcházelo nepřiměřenému a rychlému příbytku váhy těhotné ženy, neboť přímo ovlivňuje plod a jeho budoucí váhu. Mimoto zdůrazňuje, že v prvních pěti měsících života a v prvních školních letech je důležité zamezit nepřiměřenému příbytku váhy, který podmiňuje budoucí sklon k nadváze;

38. doporučuje, aby v rámci sportování mládeže byl podporován jak místní sport, tak i vrcholový sport a aby prioritou obou druhů sportu byly radost, hra a právo na účast každého s ohledem na jeho individuální předpoklady; zároveň navrhuje nestimulovat již fyzickou aktivitu jednotlivců, ale celých rodin: z aktivní rodiny vzejdou aktivní děti;

39. považuje za důležité bojovat proti kultu pohodlí: průmyslová výroba potravin je pastí, která z radosti z jídla učinila volbu mezi tučnými a sladkými potravinami na jedné straně a omezujícími dietami na straně druhé;

40. s lítostí konstatuje, že radost z fyzické aktivity se často omezuje na pouhé provádění cvičení, kterému vzhledem k jeho nátlakové povaze mnozí odolávají;

41. znovu opakuje svoji podporu hrám dětí a mládeže: nepochybně je velmi důležité – jak se zdůrazňuje v bílé knize – prohlubovat znalosti o faktorech ovlivňujících chování a volbu potravin, avšak je také zapotřebí moderním způsobem podporovat novou společenskou kulturu podobnou té, která byla základem tradiční společnosti, kdy obezita a nemoci způsobené nezdravým stylem života téměř vůbec neexistovaly;

42. vybízí k tomu, aby byl lidem vrácen prostor: je třeba podporovat to, aby si děti a mládež mohly volně hrát, a to nejen rozvržením školní docházky, ale také při výběru prostor v našich domovech a našich městech. Zrušit parkovací místa ve prospěch prostoru k hraní před domem znamená předcházet nejen nadváze a obezitě, ale také hypertenzi a kardiovaskulárním chorobám, které jsou v Evropě nejčastější příčinou smrti;

43. doporučuje stanovit v rámci městského plánování stezky pro pěší, které žákům všech typů a stupňů škol umožní dostat se do školy „bezpečně“, ale i bezpečná sportovní zařízení, hřiště a rekreační zařízení;

Podpora zdravé výživy

44. požaduje aktivní účast na projektu „Zdravá města“ podporovaném Světovou zdravotnickou organizací WHO. Nejde v něm pouze o zdravou výživu obyvatel, ale také o udržení zdravého prostředí, o aktivní život ve společnosti a tělesný pohyb všeho druhu jako zdroj zdraví;

45. považuje za nezbytné plánovat pravidelné vzdělávací kampaně pro zdravou výživu (založené na zásadě: méně živočišných tuků, více ovoce a zeleniny) a podporovat vypracování „regionálních obecných zásad“ ujednaných s Evropskou komisí;

46. považuje za zásadní, aby spotřebitelé byli lépe informováni o významu, který má jejich strava a životní styl pro jejich zdraví, a zdůrazňuje, že musí být chráněni před klamavou či přinejmenším záludnou reklamou. Za tímto účelem by EU mohla využít odborných znalostí Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA), například pokud jde o složení některých potravin, o používání potravinářských přídatných látek a o pravdivost reklamy a údajů na označeních;

47. domnívá se, že je třeba stimulovat uskutečňování vzdělávacích programů o výživě ve školách všech typů a stupňů, se zvláštním zřetelem na mateřské a základní školy;

48. v zájmu podpory zdravé výživy již od školního věku vybízí k přímému zapojení zařízení školního stravování, rodin, učitelů, dětských lékařů a školních lékařů, neboť mohou hrát významnou roli při výchově v oblasti výživy;

49. domnívá se, že je nezbytné zajistit dohled nad fenoménem nadváhy/obezity se zvláštním důrazem na školní věk, hodnotit iniciativy uskutečněné v oblasti prevence a věnovat velkou pozornost poruchám příjmu potravy;

Podpora fyzické aktivity

50. vítá provádění plošných a intenzivních informačních kampaní, které by využívaly hlavní informační média, a podporuje vydávání informačních příruček pro širokou veřejnost zaměřených i na podporu každodenní fyzické aktivity, která není prováděna v uzavřených a/nebo specializovaných prostorách (téllocvična);

51. vyzývá místní a regionální úřady k provádění iniciativ zaměřených na podporu fyzické aktivity, například vyvěšováním poutačů na strategických místech (například u vchodů do výtahu) ve veřejných budovách, které by doporučovaly používat spíše schodiště;

52. doufá ve zvyšování povědomí o významu fyzické aktivity ve vzdělávacích programech škol, počínaje prvním stupněm. Pro tento účel musí být učitelé adekvátně informováni a povzbuzováni k využívání dostupných strukturálních zdrojů na všech školách, což fyzické aktivitě vtiskne punc důstojnosti a významu;

53. vítá rozvíjení příležitostí k soustavné fyzické aktivitě pro dospělé, které by zahrnovaly spolupráci mezi veřejnými subjekty a místními orgány nebo sdruženími. Zdůrazňuje potřebu podpořit přístup k aktivitám (počet účastníků, časový rozvrh přizpůsobený cílovým skupinám) a monitorovat kvalitu navržených iniciativ (druh aktivity, trvání, odpovídající prostory, snadná dopravní dostupnost, vzdělávání a odborná příprava učitelů);

54. domnívá se, že místní a regionální orgány mohou podporovat fyzickou aktivitu obyvatelstva i na základě využití místních environmentálních zdrojů, a to jak posílením dopravních cest ve městech (stezky pro cyklisty, místa pro vycházky, nemotorizovaná doprava se zárukou bezpečnosti), tak zlepšením možností trávení volného času (vyjížďky na kole a procházky), které na základě plně přístupných cest umožní zaručit mobilitu pro postižené osoby;

55. podporuje potřebu vyškolit zdravotníky o významu motivování občanů k fyzické aktivitě. Praktičtí lékaři budou muset znát mezinárodní doporučení opírající se o důkazy dokládající účinnost a musí mít k dispozici veškeré dostupné informace o druhu doporučené činnosti a o dostupné kvalifikované nabídce v místě, aby mohli řádně poskytovat příležitostné poradenství. Ve vzdělávání a odborné přípravě zdravotnického personálu, především lékařů, by měla být zohledněna podpora zdraví;

Úloha soukromých subjektů

56. domnívá se, že soukromé subjekty mají důležitou úlohu při motivování výběru spotřebitelů a při jejich podpoře, aby se rozhodli pro zdravý životní styl: jejich činnost v této oblasti může doplňovat vládní politiky a zákonodárné iniciativy na evropské a národní úrovni;

57. vítá úsilí provozovatelů velkých obchodních středisek (nákupní centra, velkoplošné prodejny), restaurací a distributorů o poskytování zdravých jídel a jeho podporu prostřednictvím přesných údajů v jídelním lístku, a to i za účelem podpory Komisí navrhovaného přístupu založeného na partnerství;

58. povzbuzuje potravinářský průmysl, aby na dobrovolném základě nebo ve spolupráci se sdruženími spotřebitelů vypracoval „kodex správného chování“ a/nebo „změnil“ kalorickou a výživnou hodnotu svých potravin, a poskytl tak i ekonomické pobídky pro průmysl, který se rozhodne v tomto směru angažovat;

59. je přesvědčen, že média (televize, rozhlas, internet a tisk) by mohla být různými formami partnerství zapojena do vzdělávacích kampaní pro zdravou výživu a do vypracovávání autoregulačních předpisů o „škodlivé“ reklamě;

60. podporuje posílení partnerství s veřejnými subjekty mimo sektor zdravotnictví, které jsou činné v oblasti výroby (například v zemědělství) a distribuce potravin, a využívání subjektů působících na místní úrovni;

Mezinárodní spolupráce

61. připomíná, že podle čl. 152 odst. 3 Smlouvy o ES Společenství a členské státy podporují spolupráci se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblasti veřejného zdraví;

62. domnívá se, že by bylo vhodné, aby regiony jednaly v souladu a ve spolupráci s příslušnými národními ministerstvy (zdravotnictví, sociálních věcí, školství atd.). Pro tento účel doporučuje spolupracovat s evropskou kanceláří Světové zdravotnické organizace (WHO), která již navrhla, že převeze koordinaci ostatních mezinárodních organizací (FAO, UNICEF, ILO, OECD) při podpoře provádění iniciativ zaměřených na určení potřeb jednotlivých regionů; při zmapování situace, tendencí a stávajících strategií; při sběru, analýze a šíření vědeckých důkazů účinnosti přijatých opatření;

63. považuje za nutné spolupracovat s WHO v zájmu rozvoje systému pro dozor v oblasti výživy a fyzické aktivity, i vzhledem k přijetí druhého akčního plánu pro výživu a stravu;

64. zdůrazňuje mimořádný význam spolupráce se zeměmi, které již rozvinuly vlastní strategii pro obezitu, aby docházelo ke vzájemné výměně zkušeností a znalostí;

65. je toho názoru, že mají být využity znalosti o místních zvycích a životním stylu, které by umožnily bojovat proti nadváze, obezitě a poruchám metabolismu (diabetes, degenerativní choroby). V tomto smyslu připomíná, že WHO podpořila různé zkušenosti, aby se v různých skupinách obyvatelstva a etnických skupinách opět oživily tradiční formy léčby a zdravého životního stylu;

66. podporuje vypracovávání epidemiologických studií o nadváze, obezitě a diabetu, neboť jsou to poruchy, které je dnes třeba považovat za skutečně naléhavý problém.

V Bruselu dne 6 února 2008.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE
